

Anker

termijn van 24 maanden willen. Er zijn ook onderzoeken die zeggen dat je daarvan niet te veel moet verwachten. Ik verwacht dat al deze mensen op een goede manier hun werk doen. Ik wil het geen experiment noemen, maar de komende drie jaar moeten wij bekijken wat wij precies van het instrument kunnen verwachten. Ik wil daarmee op een hele realistische manier omgaan.

Mevrouw **Azough** (GroenLinks): Dank voor het antwoord. Ik vind het echter niet echt realistisch klinken. De heer Anker heeft het voortdurend over vermoedens. Ook van een termijn van twaalf maanden is het de vraag of deze effectief is. Toch vindt de heer Anker de termijn van twaalf maanden wel acceptabel om van al die miljoenen burgers hun bijbehorende gegevens, inclusief waar zij staan en gaan, te verzamelen en te bewaren. Ik vind dat eerlijk gezegd niet echt overtuigend.

De heer **Anker** (ChristenUnie): Ik zie de praktische bezwaren die in het debat zijn opgeworpen ook wel. Tegelijkertijd begrijp ik de logica dat je er pas achter komt, als er een misdrijf is gebeurd. Als je vervolgens begint met opsporen, sta je in feite al op een achterstand wat de termijn betreft. Ik begrijp het dus heel goed wanneer een politiemans zegt: ik wilde dat ik een jaar had, ik niet achter de feiten hoefde aan te lopen en ik die gegevens kon terughalen. Ik begrijp die logica wel. De praktijk zal moeten uitwijzen hoe effectief de termijn is.

Mevrouw **Azough** (GroenLinks): Dat is niet wat ik van het kabinet heb gehoord. Dat heeft geen aantoonbaar kwalitatief of kwantitatief bewijs geleverd voor het feit dat een termijn van achttien of van twaalf maanden enorm veel meer bewijzen of signalen oplevert voor een opsporingsonderzoek, terwijl de onderzoeken die er zijn, zeggen dat de huidige praktijk al heel veel oplevert. Volgens mij staan wij hier tegenover elkaar zonder dat wij de kloof kunnen overbruggen.

De heer **Anker** (ChristenUnie): Nee, wij kunnen die kloof niet overbruggen, maar het is wel belangrijk om het debat goed te voeren. De Raad van State en de Erasmus Universiteit spreken over een periode van twaalf maanden als een reële bewaartermijn van data om er echt iets mee te kunnen doen. Ik richt mij daarom op een periode van twaalf maanden en op een eerdere evaluatie opdat wij over drie jaar weten wat wij met die twaalf maanden hebben bereikt.

Mevrouw **Azough** (GroenLinks): Een kleine correctie: de Raad van State spreekt over maximaal twaalf maanden.

De heer **Anker** (ChristenUnie): Ik heb dit eerder nog even nagelezen en het is waar, de Raad van State spreekt over maximaal twaalf maanden.

De **voorzitter**: Ik vraag de heer Anker zijn betoog te vervolgen en zo mogelijk af te ronden.

De heer **Anker** (ChristenUnie): Voorzitter. Ik zal mijn best doen. Ik begrijp dat u naar een lunchpauze toe wilt.

De **voorzitter**: Dat is het punt niet, maar ik wil dit debat afronden, want het staat op de B-lijst, zoals u weet.

De heer **Anker** (ChristenUnie): Ik heb nog maar een paar korte punten.

De fractie van de ChristenUnie geeft de voorkeur aan een decentrale opslag van de gegevens, omdat dit minder veiligheidsrisico's oplevert. Wij hebben dus liever geen centrale opslag op lange termijn.

Bij de levering van gegevens wordt het begrip "onverwijld" gebruikt. Wij gaan ervan uit dat dit betekent dat de gegevens binnen maximaal 5 dagen moeten worden aangeleverd, maar liefst nog sneller.

Er bestaat nog grote onduidelijkheid over de precieze hoogte van de kosten en de gerechtvaardigheid daarvan. Hiernaar is al meermalen gevraagd. Hoe is de verhouding van de kosten tot wat nu al is geïnvesteerd voor de huidige dataretentie? Wat moet er nog worden gedaan door het bedrijfsleven? Welke verwachtingen zijn er voor de doorberekening aan de klanten, et cetera? Die vragen zijn al door andere leden gesteld en ik zal ze omwille van de voorzitter niet herhalen.

De **voorzitter**: Het is mijn punt niet; het is ons aller verantwoordelijkheid dat wij de wetgeving tijdig afdoen.

De heer **Anker** (ChristenUnie): Ik erken uw rol als voorzitter en vat die niet licht op.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt van 12.32 uur tot 13.15 uur geschorst.

De **voorzitter**: Op de tafel van de griffier ligt een lijst van ingekomen stukken. Op die lijst staan voorstellen voor de behandeling van deze stukken. Als voor het einde van de vergadering daartegen geen bezwaar is gemaakt, neem ik aan dat daarmee wordt ingestemd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Fritsma.

De heer **Fritsma** (PVV): Voorzitter. Ik wil graag een spoeddebat met de staatssecretaris van Justitie over de afhandeling van het generaal pardon, die dramatisch slecht verloopt. Uit de brief hierover van gisteren blijkt dat er nauwelijks sprake is van vertrek van vreemdelingen die niet voor de regeling in aanmerking komen. Ook is duidelijk dat gemeenten zich niet aan de afspraken houden, door niet mee te werken aan vertrek, maar vreemdelingen juist te helpen met nieuwe verblijfsprocedures.

De **voorzitter**: Uw laatste zin.

De heer **Fritsma** (PVV): Ten slotte, voorzitter, is ook gebleken dat zelfs mensen die aantoonbaar een valse identiteit hebben, in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning. Kortom, er is alle reden om nog deze week met de staatssecretaris daarover te spreken.

De **voorzitter**: Dank u wel. De bedoeling is dat wij zaken niet inhoudelijk behandelen, maar alleen procedureel.

Voorzitter

De heer **Van de Camp** (CDA): De CDA-fractie is niet bereid om het verzoek van de collega's van de Partij voor de Vrijheid te steunen. Wij hebben de brief gisteren gekregen. Het is een goede inhoudelijke brief, die echt enige bestudering vergt. Ik stel voor, de gewone procedure te volgen voor de behandeling van dit soort stukken.

De heer **Anker** (ChristenUnie): Ik steun de heer Van de Camp.

De heer **De Wit** (SP): De brief is nog warm. Hij is 38 pagina's dik. Ik vind dat wij daar de tijd voor moeten nemen en ons niet moeten verliezen in een spoeddebat met spreektijden van drie minuten over een dergelijk gewichtig onderwerp. Ik steun het verzoek dus niet.

Mevrouw **Azough** (GroenLinks): Daar sluit ik mij bij aan.

De heer **Teeven** (VVD): Mijn fractie steunt het verzoek niet. De heer Kamp is nog bezig met het lezen van de brief.

De heer **Fritsma** (PVV): Het zou goed zijn als de heer Kamp dergelijke belangrijke informatie voortaan wat sneller tot zich neemt. Maar het is mij weer volkomen duidelijk.

De **voorzitter**: Dank u wel.

Het woord is aan mevrouw Karabulut.

Mevrouw **Karabulut** (SP): Voorzitter. Ik heb twee verzoeken. Ten eerste wil ik u verzoeken, het verslag van het algemeen overleg over de financiële problematiek rond inburgeringscursussen op de agenda te plaatsen.

De **voorzitter**: Ik constateer dat geen van de leden hierover het woord wenst. Wij zullen het verslag toevoegen aan de agenda van volgende week.

Het woord is aan mevrouw Karabulut voor haar tweede verzoek.

Mevrouw **Karabulut** (SP): Ik heb drie weken geleden een aantal ministers en staatssecretarissen gevraagd om een brief over het groeiende aantal dakloze gezinnen. Ik zou deze spoedeisende brief graag deze week nog ontvangen. Het kabinet heeft dan vier weken de tijd gehad voor het schrijven van die brief.

De **voorzitter**: Wij zullen rappelleren en het verzoek doorzenden naar de regering.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Telecommunicatiewet en de Wet op de economische delicten in verband met de implementatie van Richtlijn 2006/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie betreffende de bewaring van gegevens die zijn verwerkt in verband met het aanbieden van openbare elektronische communicatiediensten en tot wijziging van Richtlijn 2002/58/EG (Wet bewaarplicht telecommunicatiegegevens) (31145).**

De **voorzitter**: Ik geef het woord aan de minister voor

de beantwoording in eerste termijn van de kant van de regering van de vragen over het wetsvoorstel bewaarplicht telecommunicatiegegevens.

Ik zie dat de heren Van Dam en Çörüz nog niet aanwezig zijn. Wij gaan naar hen op zoek.

Ik stel evenwel voor dat de minister begint met zijn beantwoording. Ik ben een beetje gehaast, omdat wij, zoals u allemaal weet, om 15.15 uur met het volgende debat moeten beginnen. Dat is een tour de force. Gezien het onderwerp wil ik u niet opjagen, maar wij hebben wel te maken met een termijn waarbinnen dit wetsvoorstel naar de Eerste Kamer moet. Dat is uiterlijk 22 mei. Wij hebben ons verplicht om ons aan die termijn te houden, want voor het reces moet het in de Eerste Kamer behandeld kunnen zijn.

De algemene beraadslaging wordt hervat.

□

Minister **Hirsch Ballin**: Voorzitter. Dank voor de mogelijkheid om de vragen te beantwoorden over het wetsvoorstel bewaarplicht telecommunicatiegegevens. Ik doe dat samen met de staatssecretaris van Economische Zaken.

Het wetsvoorstel is van belang. Wij zijn namelijk over de implementatietermijn heen. Nederland is daarop inmiddels ook aangesproken. Het is dus inderdaad van belang dat de wettelijke regeling ter implementatie van de richtlijn tot stand komt. Het idee leek te leven dat Nederland niet gehouden is om te implementeren, omdat een lidstaat een procedure over de richtlijn begonnen is. Dat klopt niet. Het is Europeesrechtelijk duidelijk geregeld dat een lidstaat niet ontslagen is van zijn implementatieverplichting als een andere lidstaat een discussie in gang zet. Wij moeten dus gewoon doen wat ons is voorgeschreven.

De richtlijn dient een goed en nuttig doel, namelijk het beschikbaar houden van telecommunicatiegegevens voor de opsporing van ernstige criminaliteit. De richtlijn laat ruimte voor de bewaringstermijn. Dat is tegelijkertijd het enige punt van kritiek dat ik heb op de richtlijn, een richtlijn waarmee Nederland heeft ingestemd. Mijn voorganger heeft indertijd in een brief aan de Kamer het Nederlandse stemgedrag toegelicht. Die brief was geen aanleiding voor discussie. Het enige punt waarvan het achteraf jammer is dat het niet anders is geregeld, is de marge bij de bewaringstermijn. Uit het oogpunt van eenheid en samenwerking bij de bestrijding van criminaliteit was het veel beter geweest, voor de hele Europese Unie één termijn voor te schrijven, zonder keuzemogelijkheden. Dan bedoel ik natuurlijk geen korte termijn, maar een termijn die voldoende is om in een opsporingsonderzoek dat een ernstige zaak betreft en dat wat langer duurt, ook grensoverschrijdend de nodige gegevens te kunnen opvragen. Daar gaat het immers om.

Voorzitter. Ik heb mij vanochtend een beetje zorgen zitten maken over de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Ik kan u precies zeggen wanneer dat was. Het was toen de heer Van Dam met zijn betoog begon en allerlei vragen stelde aan de voorzitter. Ik bedoel het niet onaardig jegens de heer Van Dam, maar hij stelde die vragen niet op een manier waarop mensen zich gewoonlijk tegenover elkaar uitspreken. Hij stelde u impertinente vragen, mevrouw de voorzitter. Hij deed dat